

Poutní místa litoměřické diecéze

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Vilémov u Šluknova

Na počátku poutní tradice ve Vilémově stála studánka s léčivými účinky. Na její moc byla jako první 19. 10. 1646 dvěma anděly upozorněna nemocná Anna, dcera sedláka Hanse Grohmana. U studánky nechal majitel panství Jáchym Slavata postavit roku 1713 výklenkovou kapli s reliéfem Matky Bolestné. Pod reliéfem Piety se nachází několik nápisů, např. „Bitt Gott für uns Maria Rein, so wird der Bronn zur Gesundheit sein“ (Pros za nás, Maria Čistá, aby nám pramen sloužil ke zdraví).

Jáchymův potomek pokračoval v 18. st. ve zkrášlování poutního místa. V letech 1726 až 1731 dal Leopold, hrabě ze Salm-Reifferscheidtu (1699–1769) zbudovat poblíž studánky jednolodní barokní kostel ke cti Nanebevzetí Panny Marie s rodinnou hrobkou Salm-Reifferscheidtů jako poděkování za přestálá nebezpečí.

Kostel byl postaven podle plánů stavitele Zachariase Hoffmanna z Lipové. Na hlavním oltáři z let 1733–1734 je socha Černé Madony se sochami světců, autorem je sochař Dominik Marini. Poblíž bočního oltáře sv. Jiljí se nalézá náhrobek z roku 1774 s obrazem Leopolda ze Salmu a šest medailonů, vyprávějících o datech jeho častých nebezpečí smrti, např. o napadení medvědem či zřícení kočáru do řeky.

Ve 30. a 40. letech 18. století nechal hrabě Leopold u kostela postavit kamenný most se sochami světců a schodiště ke svatyni, rovněž zdobené sochami. Jako poslední doplnila vilémovský raně barokní poutní areál křížová cesta s výklenkovými kaplemi a kaplí Božího hrobu. Vilémovské poutní místo spojovala s centrem lipovského panství, zámek v Lipové, cesta osázená alejí lip. Zajímavostí vilémovského poutního místa jsou drnové stupně ve stráni vedle kostela, na nichž poutníci odpočívali i poslouchali kázání. Na den Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna) přicházela do Vilémova v 18. a 19. století četná procese, hojně se jich účastnili i katoličtí Lužičtí Srbové.

Zdroje: <http://cz.poutni-mista-sluknovsko.cz/kostel-nanebevzeti-panny-marie-vilemov.html>; <http://turistika.ceskesvycarsko.cz/cs/cile/vilemov-u-sluknova-kostel-nanebevzeti-panny-marie>; Mariánská poutní místa: diecéze litoměřické v mariánském roce 1987-8. K tisku připravil Jos. Dobiáš. Ústí nad Labem, 1988.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Prosinec 2016** • Ročník 9 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý,
jeho milosrdenství je věčné.“

(1. Paralipomenon 16,34)

Aktuálně

Upozornění na změnu času bohoslužeb – v období od 1. prosince 2016 do 28. února 2017 začínají večerní bohoslužby v úterý, čtvrtek a pátek vždy o 1 hodinu dříve: **v 16:30.**

Ve čtvrtek 1. prosince 2016 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

V neděli 18. prosince 2016 odpoledne od 13:00 prosíme všechny zdatné farníky a farnice o *pomoc při vánoční výzdobě* v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech.

V sobotu 24. prosince 2016 od 23:00 můžete navštívit *vánoční koncert* v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově.

V neděli 25. prosince 2016 od 17:00 můžete navštívit *vánoční koncert* v kostele sv. Kateřiny v Oboře.

V pondělí 26. prosince 2016 od 15:00 Vás zveme na *vánoční koncert* do děkanského kostela sv. Mikuláše v Lounech. Vystoupí *Tri Cum amore* (Kateřina Štolová – zpěv, Martina Podaná – varhany, Miroslav Sochr – zpěv).

Přehled adventních bohoslužeb

1. 12. 2016 **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 16:30.
4. 12. 2016 **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Hlavním celebrantem bude náš generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek. Mši svatou doprovodí chrámový sbor. Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny hodné děti.
6. 12. 2016 **SVÁTEK SV. MIKULÁŠE**, patrona kostela a města
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
8. 12. 2016 **SLAVNOST PANNY MARIE IMMACULATY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
11. 12. 2016 **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Rorátní zpěvy.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
18. 12. 2016 **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Rorátní zpěvy.
23. 12. 2016 **NEZÁVAZNÁ PAMÁTKA SV. JANA KENTSKÉHO**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
Lounští skauti nám předají při mši svaté betlémské světlo.
24. 12. 2016 **ŠTĚDRÝ DEN**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

24. 12. 2016 **VÁNOČNÍ MŠE SV. V DOMOVĚ**
PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY v 10:00.

24. 12. 2016 **VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
VÁNOČNÍ VIGILIE
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.
VÁNOČNÍ VIGILIE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech ve 22:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
25. 12. 2016 **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
26. 12. 2016 **SVÁTEK SVATÉHO ŠTĚPÁNA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Sbírka pro potřeby diecéze. „Svatoštěpánská koleda“
Kostel sv. Václava v Lipenci – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 14:30.
27. 12. 2016 **SVÁTEK SV. JANA EVANGELISTY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
Žehnání svatojánského vína.
30. 12. 2016 **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
Obnovení manželských slibů.
31. 12. 2016 **NEZÁVAZNÁ PAMÁTKA SVATÉHO SILVESTRA**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:00.
Slavnou bohoslužbu doprovodí lounský chrámový sbor a hosté. Zazní dílo J. J. Ryby Česká mše vánoční „Hej Mistře“.
1. 1. 2017 **SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá v 10:30.

O VELEBNÉ SVÁTOSTI ŠESTÁ PÍSEŇ

Adam Michna z Otradovic

Svatoroční muzika (č. 55), I. P. 1661

1/ K Božímu stolu křesťané
všickni pospíchejte,
převelebné Tělo Páně
rádý požívejte:
přijmete-li s uctivostí,
s náležitou pobožností,
s vírou, láskou, důvěrností,
dojdete milosti.

2/ Neboť drahé Boží Tělo
z Panny narozené,
jenž potom na kříži pnělo
pro nás umučené,
všeliké hříchy shlazuje,
pokoj myslí navracuje,
milost božskou přivozuje,
v nebe uvozuje.

3/ Ó nevymluvná dobrota,
lidem prokázaná!
Božské milosti štědroto,
prve nevidaná!
Ó lahodné pokrmení,
ó věrných duší spasení!
Ó žádostné polehčení
mysli v zarmoucení!

4/ Kriste Králi nejmocnější,
milý Spasiteli,
hoste nejvinšovanější,
náš Vykupiteli,
srdce naše i myšlení
spravůj, jazyk i mluvení,
rozum, práce, vše činění
k tvému oblíbení.

5/ Zdráv buď, náš milý Ježíši,
v Svátosti přítomný,
Beránku Boží nejtišší,
pro nás umučený:
tebe společně chválíme,
tobě čest, díky činíme
a uctivě se klaníme,
za milost prosíme.

6/ Posilň nás zde putující,
Pokrme pocestných,
spas po tobě vždy toužící,
utěšení věrných:
račiž nám milostiv býti,
když budem mít z světa jíti,
a dej nám k tobě přijíti,
s tebou věčně býti.

Eucharistie – papež Benedikt XVI. odpovídal dětem

Je v eucharistii přítomný Ježíš? Nevidím ho!

Ano, nevidíme ho. Ale existuje spousta důležitých věcí, které nevidíme. Např. nevidíme náš rozum a přesto ho máme. Nevidíme svou duši, a přece existuje, a my vidíme její účinky, protože mluvíme, myslíme a děláme rozhodnutí atd. Ani třeba elektrický proud nevidíme, a přece vidíme, že působí: tento mikrofon funguje, světla jsou rozsvícená. Ty úplně nejdůležitější věci, na kterých stojí život a svět, nevi-

díme, ale vidíme a cítíme jejich důsledky.

Tak je to i se vzkříšeným Pánem: nevidíme ho svými očima, ale vidíme, že kde Ježíš je, lidi se mění, zlepšují. Jsou vytvořeny podmínky pro pokoj, smíření atd. Čili – nevidíme Pána samého, ale vidíme jeho působení. Můžeme poznat, že Ježíš je přítomný. Nevynecháme tedy příležitost k setkávání s tímto neviditelným, ale mocným Pánem, který nám pomáhá dobře žít.

Proč je pro normální život dobré chodit na mši a k přijímání?

Umožňuje to dostat náš život do rovnováhy. Obklopuje nás totiž spousta věcí. A lidé, kteří nechodí do kostela, nevědí, že je to právě Ježíš, co jim chybí. Cítí ale, že jim v životě něco chybí.

*Jestliže v mém životě není Bůh,
jestliže v mém životě není Ježíš,
chybí mi velmi důležitý přítel,
chybí mi důležitá radost pro život,
chybí mi síla růst po lidské stránce,
chybí mi síla překonat slabosti
a zrát jako lidská bytost.*

Výsledky života bez Ježíše a bez sv. přijímání nevidíme hned. Ale jak jdou týdny a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná. Je to jakási podstatná a zničující neúplnost. Mohl bych povídat o zemích, kde dlouhá léta panoval ateismus: jsou tam zničené duše lidí, ale i zničená země. Z toho můžeme vidět, jak je důležité, a řekl bych nejpodstatnější, být řízen Ježíšem.

Dva vozy

Zeptal se jeden mazaný člověk opata: „Proč se snažit o ctnostný život? Není lepší si užívat a na konci poprosit o odpuštění?“ Opat se usmál a pravil: „To je věc, která se může člověku nepěkně vymstít. Jednou se mi zjevila duše, za kterou jsem se modlil a líčila mi svůj osud. Když umřela, už na ni čekaly dva vozy.“

Na jednom byl nápis: „Pohodlný život, dobré jídlo, blahobyt a volná láska.“ Na druhém pak: „Poctivá práce, poznání moudrosti, skromnost a věrná láska.“ „Do kterého myslíš, že nastoupila?“ zeptal se opat. „Jak to mám vědět?“ odušil člověk. „No do toho, na který byla zvyklá ze svého pozemského života. Jak viděla vůz s nápisem snadný život, dobré jídlo, blahobyt a volná láska, hned začala naléhat: „Já chci sem!“ A přání se jí splnilo. Vůz se rozjel proti proudu času a projížděl jejím životem. Za okny viděla všechny sladké marnivé okamžiky svého pozemského putování – užívání, přejídání, opíjení, drahé věci, lehkovážné vztahy. Tehdy se v ní probudil nesmírný smutek, že už ji nic z toho nepatří. Když zastavila, byla zničená a plná zoufalství. A v tomto stavu najednou stála před Bohem, který ji zval do ráje. S pláčem musela odmítnout.“

Tu ji Bůh nabídl, aby nastoupila do druhého vozu s nápisem: „Poctivá práce, poznání moudrosti, skromnost a čistá, věrná láska.“ I ten se rozjel proti proudu jejího života a ona viděla všechny své poctivě odvedené práce, dobré skutky, které vykonala, přátele, které nikdy nezradila. Tu pocítila ze svého života radost. Když po zastavení vystoupila, Bůh ji opět pozval k sobě. Byla povzbuzená dobrem, které si připomněla a vydala se do jeho náruče.“

Nikdo ti nezabrání, abys odkládal pokání na poslední chvíli, ale je otázka, jestli k němu budeš mít dost síly. Věď, že moudrost člověka spočívá v tom, že už tady na zemi putuje tím správným vozem.“

Zdroj: www.krasensko.cz/soubory/kazani/slavnost-jezise-krista-krale.pdf

Tuto noc není místo pro pochybnost

Část homilie papeže Františka při půlnoční mši ze slavnosti Narození Páně, bazilika sv. Petra 24. 12. 2015

... Když tedy slyšíme mluvit o Kristově narození, umlkněme a nechejme mluvit ono Dítě, vtiskněme si do svého srdce Jeho slova, aniž bychom odtrhovali zrak od Jeho tváře. Vezmeme-li Jej do náruče a necháme-li se od Něj obejmout, vnese nám do srdce pokoj, který nebude mít konce. Toto dítě nás učí, co je v našem životě doopravdy podstatné. Rodí se v chudobě světa, protože pro Něho a Jeho rodinu se nenašlo přístřeší. Nachází útočiště a útulek v jeskyni, je uloženo do jeslí určených dobytčatům. A přece toto nic vyzařuje světlo Boží slávy. Odtud vede cesta pravého osvobození a trvalého vykoupení pro lidi prostého srdce. Od tohoto Dítěte, jehož tvář má rysy dobroty, milosrdenství a lásky Boha Otce, vychází snaha nás všech - Jeho učedníků - „odříci se bezbožného života“ a světského bohatství, abychom žili „rozvážně, spravedlivě a zbožně“ (Tit 2,12).

Ve společnosti nezřídka opojené konzumem a rozkošemi, hojností a přepychem, zdáním a narcismem, nás Ježíš volá, abychom jednali střídmě, tedy prostě, vyváženě, přímočaře a chápavě a abychom žili tím, co je podstatné. Ve světě, který je příliš často tvrdý vůči hříšníkům a povolný vůči hříchu, je zapotřebí pěstovat silný smysl pro spravedlnost, hledat a plnit Boží vůli. V této kultuře lhostejnosti, která se nezřídka stává nelítostnou, má však náš životní styl překypovat zbožností, empatií, soucitem a milosrdenstvím čerpanými denně ze studnice modlitby. Kéž jsou také naše oči plné úžasu a obdivu, když v Dítěti Ježíši nazíráme Božího Syna jako betlémští pastýři. Ať k Němu z našich srdcí stoupá prosba: „Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství a dej nám svou spásu!“ (Žl 85,8).

Zdroj: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=22985>